

Güvene Layık Olmak

Tasavvuf tarihinin önemli simalarından Zünnun Mısri (IX. y.yıl) kendisine bir yıl mürid olup hizmet ettikten sonra İsm-i Azam'ı (Allah'ın bütün vasıflarını ifade eden en yüce adı) öğrenmek isteyen Yusuf bin Hüseyin'in arzusunu yerine getirmedi. Bu isteğe gülüp geçti. Aradan tam altı ay daha geçti. Yusuf bin Hüseyin sabırla hizmete devam etti. Bir fırsatını bulup isteğini yine tekrarladı. Zünnun Mısri bu defa Yusuf bin Hüseyin'e ağzı bir bezle bağlanmış bir testi vererek, "Bunun içindeki hediye falan yerdeki filan zata götür" dedi. Dikkatle götürmesini, içindekine bir zarar gelmemesini de ayrıca hatırlattı. Yusuf, hediye aldı ve yola koyuldu. Yolda kendi kendine söyleniyordu: "Bir buçuk yıldır hizmetindeyim, benim bir dileğimi yerine getirmeyen şeyhim, hizmetinde bulunduğum bir buçuk yıldır bir defa ziyaretine bile gelmemiş olan bir dostunu hediye ile taltif ediyor..."

Yolculuğu sırasında bir yerde dinlenirken, içini, özenle götürülmesi istenen bu hediye nedir diye şiddetli bir merak sardı. Merakına mağlup olarak testinin ağzandaki bezi çözdü ve açtı. Açmasıyla birlikte bir fare fırt diye atladı ve çalılıkların, arasında kayboldu. Yusuf bin Hüseyin çok üzüldü, pişman oldu. Emanete hiyanet etmişti. Artık götürülecek hediye kalmadığına göre yoluna devam etmesi gereksizdi. Çaresiz üzüntülü ve mahcup bir halde geri döndü. Olacağı kalbine malum olan Zünnun Mısri "Sıradan bir hediye bile güvenilemeyeceği bir kimseye İsm-i Azam nasıl emanet edilir?" diyerek her isteyene her şeyin emanet edilemeyeceğini anlatmak istedi.